خبر

وزیر بهداشت:

بیمارستان‌های زنجیره‌ای در کشور ساخته خواهد شد

شهروند| در پی انعقاد تفاهمنامه بین وزارت بهداشت و شرکت مهندسی صنعتی مپنا (مدیریت پروژه‌های نیروگاهی ایران)، قرار است این شرکت در بخش ساخت بیمارستان‌های زنجیره‌ای در سراسر کشور سرمایه‌گذاری کند. وزیر بهداشت در نشست امضای تفاهمنامه وزارت بهداشت و شرکت مپنا با اشاره به نیاز این وزارتخانه به دانش فنی تجهیزات پزشکی گفت: می‌توان بخشی از این دانش را با توانمندی داخلی و در چارچوب اقتصاد مقاومتی تولید کرد. «سیدحسن‌هاشمی» خاطرنشان کرد: بهره‌گیری از توانمندی‌های داخلی در حوزه سلامت، یکی از بسترهای مهم برای تحقق اقتصاد مقاومتی در کشور است. او افزود: علاقه‌مندیم که وزارت بهداشت را از فضای بسته‌ای که در طول حیاتش با آن درگیر بوده، خارج کنیم، چون حوزه سلامت در همه جای دنیا در کنار خدماتش، یک بخش کاملا اقتصادی است که متأسفانه این بخش در کشور ما سال‌هاست که با مدیران غیراقتصادی و پزشک مدیریت شده و اکنون فرصت مناسبی است که از ظرفیت‌های موجود بهره بگیریم و وزارتخانه را از این قالب خارج کنیم.

معاون شهرداری تهران خبر داد:

خسارت ۱۲هزار میلیارد تومانی تصادفات به اقتصاد کشور

شهروند| تصادفات رانندگی، سالانه خسارتی بیش از ۱۲هزار میلیارد تومان بر اقتصاد ملی کشور وارد می‌کند. «سیدجعفر تشکری‌هاشمی»، معاون حمل‌ونقل شهرداری تهران با اعلام این مطلب گفت: حمل‌ونقل عمومی استاندارد، می‌تواند به میزان زیادی از این خسارت‌ها جلوگیری کند. به گزارش پایگاه خبری پلیس، او افزود: مکانیزه کردن تجهیزات حمل‌ونقلی، طرحی بسیار وسیع است که به این منظور، اجرای مدل یکپارچه مدیریت ترافیک شهری را از طریق یکپارچه‌سازی سیستم‌های حمل‌ونقل عمومی در دستور کار خود قرار داده‌ایم. او با بیان این که تهران دارای ۶هزار و ۵۰۰ دستگاه اتوبوس است که ۲هزار دستگاه آن فرسوده هستند، ادامه داد: طی ۴سال گذشته، حتی یک دستگاه اتوبوس هم به تهران تحویل داده نشده در صورتی که این کلانشهر حداقل به ۱۱هزار دستگاه اتوبوس نیاز دارد.

رئیس سازمان آموزش و پرورش استثنایی کشور:

سالانه ۵۰هزار دانش‌آموز دیرآموز شناسایی می‌شوند

رئیس سازمان آموزش و پرورش استثنایی

کشور از شناسایی سالانه ۵۰هزار دانش‌آموز دیرآموز در کشور خبر داده و گفته است که باید برای معلمان این دانش‌آموزان امتیازات ویژه‌ای در نظر گرفته شود. او گفته که با جداسازی کلاس‌های دانش‌آموزان دیرآموز از سایر کلاس‌های درس مخالف است.مجید قدمی، در رابطه با دانش‌آموزان دیرآموز به ایلنا گفت: بهره هوشی دانش‌آموزان دیرآموز یک انحراف معیار پایین‌تر از میانگین است به این معنی که این دانش‌آموزان بین دانش‌آموزان کم‌توان ذهنی و دانش‌آموزان عادی قرار می‌گیرند و سیاست ما در طرح سنجش نیز این است که این گروه‌ها را شناسایی و به مدارس عادی هدایت کنیم.او با بیان این که سالانه تقریبا ۵۰هزار دانش‌آموز دیرآموز را شناسایی و آنها را به مدارس عادی هدایت می‌کنیم، افزود: دانش‌آموزان دیرآموز مشخصات تیپیک ندارند اما فرآیند یادگیری‌شان نسبت به سایر دانش‌آموزان عادی کمی کندتر است و محتوای آموزشی و همچنین مربیان و معلمان با شرایط این دسته از دانش‌آموزان باید متناسب‌سازی شوند.

معاون توسعه خدمات اجتماعی سازمان رفاه شهرداری خبر داد

ایجاد دو گرمخانه برای زنان بی‌خانمان در تهران

ایلنا| معاون توسعه خدمات اجتماعی سازمان رفاه، خدمات و مشارکت‌های اجتماعی شهرداری تهران از تأسیس دو گرمخانه در تهران برای زنان بی‌خانمان خبر داد. رضا جهانگیری‌فر درباره ظرفیت گرمخانه‌های شهر تهران گفت: «تا پایان ماه ظرفیت گرمخانه‌ها ۴به‌هزار نفر خواهد رسید، مراکز جدید در مناطق ۱۲ و ۱۹ ایجاد شده‌اند و دیگر مناطق هم درحال آماده کردن فضایی به صورت اضطراری برای افراد بی‌خانمان هستند.» او ادامه داد: «امسال دو مرکز برای زنان بی‌خانمان در نظر گرفته شده که به‌زودی بهره‌برداری خواهد شد و حدود ۲۰۰ نفر را تحت پوشش قرار می‌دهد.»

شهروند از رواج وسایل پزشکی غیراستاندارد در بازار ایران گزارش می‌دهد

تجارت پرسود و خطرناک پروتزهای چینی

پروتزهای چینی ۸۰۰هزار تومانی ۱۸میلیون تومان فروخته می‌شوند

عکس: سعید غلامحسینی/ شهروند

زهرا جعفرزاده| جنس‌های چینی دیگر از همه جا سر درآورده‌اند، به هیچ کجا رحم نمی‌کنند، حتی جایی که جان انسان‌ها در میان است. پیش از این بارها درباره داروهای چینی و مواد اولیه‌ای که از این کشور به ایران سرازیر می‌شود، هشدار داده‌اند. اما هرچقدر هم که بگویند اینها بی‌کیفیت هستند، نامرغوب‌اند، به درد بخور نیستند، باز هم به خاطر قیمت‌های پایینی که دارند، برای گروهی، شرکتی و کارخانه‌ای مرغوب‌اند. جنس‌های چینی، به جان تجهیزات پزشکی هم افتاده‌اند، همان اجناسی که درجه‌های پایین آن روانه ایران می‌شوند. حالا دیگر خیلی از محصولات پزشکی هم چینی شده‌اند، بدون این که نام و نشانی از چین داشته باشند. «پروتزهایی که برای دردها و اختلالات مفاصل و ارتوپدی استفاده می‌شوند چینی هستند اما به‌اسم آمریکایی، سوییسی، کانادایی فروخته می‌شود.» همان پروتزهایی که نقش اندام را برای بیماران ایفا می‌کند. اینها را رئیس شعبه ۵۱ تعزیرات حکومتی استان تهران در واکنش به تخلفات میلیاردی که در حوزه تجهیزات پزشکی می‌شود، می‌گوید. اشاره او به پروتزهای بی‌کیفیت چینی است که به اسم‌های مختلف، فروخته می‌شود. در شرایطی که انتظار می‌رود جنس‌های چینی با همان کیفیت پایین‌شان، قیمت پایین‌تری هم داشته باشند، اما مرتضی خدایی حرف‌هایی درباره قیمت‌های باورنکردنی این محصولات هم می‌زند. «برای نمونه پروتزهای زانو که قیمت تمام شده آنها ۸۰۰هزار تومان است، ۱۵ تا ۱۸میلیون تومان به بیماران فروخته می‌شود.» او می‌گوید: «در حوزه تجهیزات پزشکی میلیاردها دلار پول جابه‌جا می‌شود اما کسی متوجه این حوزه نیست، برخی واردکنندگان بر سر مردم بلا می‌آورند که درحال حاضر چند پرونده که وضع عمیقی دارند، در تعزیرات رسیدگی می‌شود.»

آذرماه سال گذشته بود که تعدادی از نمایندگان مجلس از وجود محصولات پزشکی غیراستاندارد در بازار کشور خبر دادند، محصولاتی مانند همان پروتزها که معمولا خریدنشان به عهده بیماران است و بیمارستان‌ها مسئولیتی در برابر کیفیتشان ندارند. یکی از آنها رسول خضری، عضو کمیسیون بهداشت و درمان مجلس است که پیش از این درباره کیفیت نامطلوب محصولات و کالاهای پزشکی گفته بود: «این جنس‌ها نه‌تنها بدون کنترل کیفیت وارد کشور می‌شوند بلکه مهر تأیید وزارت بهداشت را هم ندارند و در بازار به بیماران فروخته می‌شوند.» حالا شرایطی به وجود آمده که در کنار خطای پزشکی از سوی جراحان ارتوپد که معمولا بالاترین میزان را در شکایت‌های بیماران دارند، کیفیت پایین پروتزها را هم باید اضافه کرد. اتفاقاتی که در کنار هم، جان بیماران را به خطر انداخته و هزینه‌ها را برایشان چندبرابر می‌کند.

«تحریم‌ها» رفتند اما «چینی‌ها» ماندند

تحریم‌ها که آمد، خیلی معیارها را هم عوض کرد، کیفیت‌ها را پایین آورد و جنس‌های بی‌کیفیت را روانه بازار کرد، حالا که تحریم‌ها در بخش‌های پزشکی کمرنگ شده جنس‌های بی‌کیفیت چینی، نه‌تنها خیال رفتن از بازار تجهیزات پزشکی ندارند که بیش از پیش جای پایشان را محکم کرده‌اند. حالا چندین سال است که دیگر از پروتزهای آلمانی خبری نیست اما چینی‌اش، فراوان پیدا می‌شود. این گلایه خیلی از معلولان و جانبازانی است که این پروتزها برایشان کار اندام را انجام می‌دهند. حالا با آمدن این پروتزها، نه فقط عضوشان سنگین شده که امکان حرکت راحت را از آنها گرفته. مشکلات یکی دو تا نیست، از یک سو قیمت بالای پروتزهای ارتوپدی، کیفیتشان، قصور پزشکی و... همه اینها گریبان، بیماران را می‌گیرد. محمد رازی، رئیس انجمن جراحی زانو، آرتروسکوپی و آسیب‌های ورزشی در گفت‌وگو با «شهروند» درباره کیفیت پروتزهای چینی و بلایی که به سر بیماران می‌آورد می‌گوید. «این پروتزها زود خراب می‌شوند، زودتر دچار لقی می‌شوند، زمینه عفونت را مساعد می‌کنند و مسمومیت با فلز یا مسمومیت مزمن ایجاد می‌کند.» گفته می‌شود پروتزهای معتبری که از شرکت‌های اروپایی و آمریکایی خریده می‌شود، هر ۱۰ تا ۱۵ سال نیاز به تعویض دارد، این پروتزهای بی‌کیفیت اما، زمان تعویض را جلو می‌اندازد. در شرایطی که رئیس شعبه ۵۱ تعزیرات حکومتی استان تهران قیمت پروتزهای چینی را تا ۱۸میلیون تومان اعلام می‌کند، رئیس انجمن جراحی زانو، می‌گوید: «میانگین قیمتی پروتزهای معتبر اروپایی و آمریکایی، ۵ تا ۸میلیون تومان است، قیمت این پروتزها نباید از ۸میلیون تومان بیشتر باشد، البته پروتزهای خاصی هم هستند که قیمتشان به ۲۰میلیون تومان هم می‌رسد.» با همه اینها رازی تأکید می‌کند که پروتزهای چینی می‌توانند کیفیت خوبی هم داشته باشند، اما محصولاتی که برای ایران فرستاده می‌شود، درجه پایینی دارند. «ممکن است برخی از اجناس چینی بالاترین کیفیت و استاندارد را داشته باشند، یا بر عکس، آن‌قدر کیفیت شان پایین باشد که از تولیدات ایرانی هم بدتر باشند.» او تأکید می‌کند که خیلی از شرکت‌های معتبر آمریکایی هم از محصولات چینی استفاده می‌کنند. «در کشورهایی اروپایی و آمریکایی، براساس استانداردها، محصولات را وارد می‌کنند، آنها اجازه ورود محصولات بی‌کیفیت را نمی‌دهند، در کشور ما اما این اتفاق نمی‌افتد و متأسفانه کالاهای پزشکی بی‌کیفیت بدون نظارت و کنترل وارد می‌شود.» به گفته او، خیلی از کارخانه‌ها هستند که این محصولات را وارد می‌کنند، یا حتی به چین می‌روند و محصولات کیفیت پایین این کشور را به ایران می‌آورند و به نام تولید داخلی می‌فروشند.

نظارت‌ها کافی نیست

انتقاد رئیس انجمن جراحی زانو به سازمان‌های نظارتی است. مکان‌هایی که وظایف نظارتی خود را به خوبی انجام نمی‌دهند. به اعتقاد او وزارت بهداشت باید بر واردات تجهیزات پزشکی نظارت داشته باشد. «با توجه به هجوم تجهیزات پزشکی، این وزارتخانه هم نمی‌تواند کنترل درستی بر این وسایل داشته باشد.» ماجرا تنها به کالاهای بی‌کیفیت چینی محدود نمی‌شود، قاچاق تجهیزات پزشکی مسأله دیگری است که به جان این بخش از نظام سلامت افتاده. رازی می‌گوید: «خیلی از اجناس چینی از مبادی رسمی وارد کشور می‌شوند، در کنار آن اما میزان قابل توجهی هم از طریق قاچاق می‌آیند که نمی‌توان درباره کیفیت آنها اظهارنظر کرد.»

مرتضی کلهر، جراح و متخصص ارتوپدی و عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی تهران است، او هم استفاده از پروتزهای چینی را تأیید نمی‌کند و به «شهروند» می‌گوید: «در حال حاضر معتبرترین پروتزها، تولید کشورهای آمریکایی و اروپایی است، شرکت‌هایی که در ایران نمایندگی دارند و از کیفیت بالایی برخوردار هستند، شناسنامه و مشخصات قابل قبولی دارند.» این جراح دلیل عمده استفاده از پروتزهای چینی را به دلیل پورسانت برخی شرکت‌هایی می‌داند که برای خرید محصولات چینی‌شان پیشنهاد می‌دهند. «ما معمولا پروتزهای معتبر را می‌شناسیم، پروتزهای چینی به‌دلیل کیفیتی که دارند، معمولا استفاده نمی‌شوند، این پروتزها نیاز به تعویض مکرر دارند، اگر معتبر نباشند، چگونه می‌توان آنها را تعویض کرد.» به گفته او، قیمت نوع معمولی پروتزها، ۷،۶ تا ۱۲میلیون تومان است، این پروتزها البته تحت پوشش بیمه نیستند و تنها برخی از بیمه‌های خصوصی بخشی از هزینه را به عهده می‌گیرند. تأکید این جراح و متخصص ارتوپدی، بر استفاده از پروتزهای معتبر است.

با تلاش روستاییان رجل آباد، فعالیت کارخانه شن و ماسه متوقف شد

روزگار تلخ «تلخه رود»، شیرین می‌شود

ایمان مهدی‌زاده| «از مسئولان هیچی نمی‌خواهیم. فقط می‌خواهیم طبیعت‌مان را رها کنند، بگذارند زندگی کنیم. تا سه دهه پیش اینجا، مرال داشتیم، جیران داشتیم. حواصیل و ماهی داشتیم. رودخانه‌مان این شکلی نبود. حالا هیچ‌کدام از اینها را نداریم. می‌خواهند چه کنند تا این طبیعت برگردد؟ با پول مگر می‌توان آن همه زیبایی را برگرداند؟ ما مردم روستای رجل‌آباد از مسولان تقاضا می‌کنیم اجازه تخریب طبیعت را به بهره‌برداران ندهند تا بقیه مردم روستا همین‌جا بمانند و مهاجرت نکنند.» اینها را علی وحیدی می‌گوید، نماینده شورای روستای رجل‌آباد با دلی پر از بلایی که بر سر رودخانه آجی‌چای آمده. نگران است از آینده‌ای که منجر به مهاجرت بیشتر ساکنان روستا شود، چون روزگار آجی‌چای یا تلخه‌رود همچون نامش تلخ شده. گودال‌های چندمتری در آن پدیدار شده، راهش را گم کرده و به زمین‌های زراعی روستا زده است. رجل‌آبادی‌ها در جریان تغییرات رودخانه، ابتدا متوجه می‌شوند که تلخه‌رود راه گم کرده و وارد اراضی زراعی روستا شده. پس از بررسی‌های مختلف به این نتیجه می‌رسند که بهره‌برداری بیش از حد کارخانه شن و ماسه از بستر رودخانه عامل اصلی تغییرات بوده است. عمق رودخانه در بخش‌هایی یک تا یک و نیم متر بوده اما برداشت‌های بی‌رویه از آن، عمق رودخانه و حاشیه آن را به بیش از ۲ متر و ۷۰ سانتی متر رسانده است. این برداشت باعث شده آب در سراشیبی بیفتد، پوشش گیاهی حاشیه را نابود کند. زمین‌های کشاورزی را زیر آب ببرد و فرسایش خاک ایجاد کند.

می‌فهمند، شن و ماسه‌ای که از رودخانه برداشت کرده‌اند، عمق رودخانه را افزایش داده و عرض آن را هم پهن‌تر کرده است. رودخانه دیگر شبیه رودخانه نیست، در جاهایی شبیه برکه‌ای می‌شود با طول و عرضی بیش از هزار متر. بهره‌برداری‌ها عرض رودخانه را در برخی نقاط از ۳۰ تا ۴۵ متر به ۱۲۰۰ تا ۲۰۰۰ متر رسانده است. ایمان وردی یکی از ساکنان روستای رجل‌آباد بخش مهربان آذربایجان شرقی است. یکی از همان کسانی که نگران این روزهای تلخه‌رود است و امید دارد بتوانند کاری کنند تا تلخه‌رود به روزهای خوش گذشته‌اش بازگردد. می‌گوید: «انسان یا دام می‌افتد داخل این چاله‌ها. این چاله‌ها خطرناک هستند. نزدیک ۳ متر کف رودخانه و حواشی آن را کنده‌اند.»

وحیدی، نماینده شورای روستا و اهالی معترض نسبت به این وضعیت، برای شکایت از بهره‌بردار راهی دادگاه می‌شوند. به خاطر تخریب رودخانه از بهره‌بردار شکایت می‌کنند. پاسخی که به آنها داده می‌شود این است، «رودخانه جزو اموال روستای آنها نیست و به اداره آب مربوط می‌شود.» شکایت را به اداره آب می‌برند، از آنها هم می‌شنوند، «اگر مانع بهره‌بردار شوید، می‌تواند از شما شکایت کند و در آن صورت باید جریمه بپردازید. بهره‌بردار مجوز بهره‌برداری دارد و کارش هم قانونی است.» این پاسخ‌ها مردم رجل‌آباد را قانع نمی‌کند، به بخشداری می‌روند. در بخشداری آنها را راهنمایی می‌کنند که برای اعتراض قانونی باید ۳۰ نفر از اهالی روستا جمع شوید که تجمع و اعتراض اهالی عنوان شود. شکایت و اعتراض به روند تخریب تلخه‌رود ادامه پیدا می‌کند و پای رجل‌آبادی‌ها را به تهران و سازمان محیط‌زیست می‌کشاند. پیگیری‌های، نتیجه می‌دهد، قاضی از منابع طبیعی درخواست نظر دقیق کارشناسی می‌کند. مجوزی که به بهره‌بردار داده شده بود، اجازه برداشت تا عمق ۷۰ سانتی‌متر در یک متر و سطح برداشت در محدوده روستا ۵۰ در ۲۰۰ متر بوده است. به عبارتی بهره‌بردار مجوز برداشت هزار متر مربع را داشته است، درحالی که برداشت بهره‌بردار در سطح بیش از ۴ تا ۵ هکتار بوده است. همچنین بهره‌بردار بستر رودخانه را تا عمق ۲ متر و ۷۰ سانتی متر حفر کرده است. پس از ارایه گزارش بهره‌برداری، قاضی دستور توقف بهره‌برداری را صادر می‌کند.

پیگیری‌های اهالی روستا به ثمر نشسته، پس از صدور رأی دادگاه، بار دیگر گروهی از تهران عازم رجل‌آباد می‌شوند. این در حالیست که همچنان در میان مسئولان بخش مهربان که رجل‌آباد یکی از روستاهای آن است، موضوع تخریب پذیرفته نمی‌شود. محسن عیاری، بخشدار مهربان هم تخریب را نمی‌پذیرد. دغدغه زیست‌محیطی رجل‌آبادی‌ها را باور ندارد و می‌گوید: «اغلب وارد اراضی ملی شده‌اند و مزارعشان را بسط داده‌اند و بخشی که مدعی تخریب هستند جزو اراضی ملی است.» او خود را مدافع حقوق سرمایه‌گذار عنوان می‌کند و می‌گوید: «برای جلوگیری از مهاجرت باید شغل تولید کرد.» این پاسخ‌ها اهالی روستا را دلسرد نمی‌کند. این بار با درخواست دانیال توحیدی، قایقران ملی‌پوش که اخیرا به‌عنوان محقق مشاهده‌گر مسیر سفیدرود از سرچشمه تا دریای خزر را پارو زده و تصویر تهیه کرده است پروین فرشچی معاون دریایی سازمان محیط‌زیست و داوود میرشکار مدیرکل زیست بوم، راهی رجل‌آباد می‌شوند.

فرشچی، ضمن بازدید میدانی از کرانه‌های تلخه‌رود می‌گوید: «بعضی دوستان می‌گویند آب را از دریای خزر به دریاچه ارومیه انتقال دهیم. این تنها یک نظریه است و در واقع می‌خواهیم راه‌های دیگر را بررسی کنیم تا از دریای کاسپین حفاظت کنیم.» در جریان بازدید از رودخانه‌ای که روزگار تلخی را می‌گذراند، قاسمی، مدیرکل سازمان محیط‌زیست آذربایجان شرقی، تخریب رودخانه را تأیید می‌کند و می‌گوید: «تخریب انجام‌شده و قابل اغماض نیست اما این محدوده جزو مناطق چهارگانه تحت مدیریت سازمان حفاظت محیط‌زیست نیست. در حوزه سازمان آب قرار دارد.» با تأکید معاونت دریایی سازمان و مدیرکل محیط‌زیست استان مبنی بر تخریب بستر رودخانه، بالاخره محسن عیاری بخشدار مهربان هم به‌طور ضمنی تخریب رودخانه را می‌پذیرد. با قطعی شدن نظر همگان بر تخریب بستر رودخانه، قرار می‌شود کار گروهی متشکل از محیط زیست، منابع طبیعی، اداره آب و فاضلاب و بخشداری تشکیل شود تا شیوه‌های احیای تلخه‌رود مورد بررسی قرار بگیرد. مقرر می‌شود، بودجه‌ای در ردیف بودجه استانی برای احیای رودخانه گنجانده شود. با این تصمیم‌ها قرار است، بار دیگر زندگی به تلخه‌رود لبخند بزند. تصمیم‌ها از بازگشت آرامش به رودخانه‌ای حکایت می‌کنند که از کوه‌های سبلان ۲۶۰ کیلومتر را می‌پیماید تا نزدیکی‌های شهر مهربان آبش شیرین است اما به کوه‌های مارونی که می‌رسد از سنگ‌های آن طعم تلخی می‌گیرد و نامش می‌شود؛ آجی‌چای. کیلومترها راه را پشت سر می‌گذارد و روانه دریاچه ارومیه می‌شود. اکنون قرار است یک بار دیگر روزگار خودش شیرین شود تا به شیرینی شدن روزگار در دریاچه هم کمک کند.

یادداشت

بی‌هویتی کودکان مادران ایرانی

رامین وفاتبار| وکیل دادگستری و عضو هیأت‌مدیره انجمن حمایت از حقوق کودکان

سیل عظیم اتباع بیگانه که به صورت غیرقانونی وارد کشور شده‌اند، طبیعتا آثار منفی به‌دنبال دارد؛ ازدواج‌های غیرقانونی آنان با زنان ایرانی و فرزندان بی‌تابعیت حاصل از این ازدواج‌ها از بارزترین آثار منفی هستند.

ماده ۹۷۶ قانون مدنی در بند ۴ مقرر می‌دارد که کسانی که در ایران از پدر و مادر خارجی که یکی از آنان در ایران متولد شده به‌وجود آمده‌اند، تبعه ایران محسوب می‌شوند. قطعا تفسیر منطقی و موسع از این ماده، حکم بر ایرانی بودن فرزندان متولد در ایران از مادران ایرانی و پدران خارجی دارد؛ چرا که چگونه ممکن است فرزند متولد از زن و مرد خارجی که در ایران متولد می‌شود ایرانی محسوب شود لکن فرزندی که از مادر ایرانی و پدر خارجی در ایران متولد شود، ایرانی محسوب نشود. قیاس اولویت و متصور بودن منافع جامعه، این تفسیر را تأیید می‌کند و اکثریت حقوقدانان نیز بر این باورند، هرچند گروه اندکی از حقوقدانان به صفت خارجی بودن که در ماده قید شده، اشاره می‌کنند و این بند از ماده را شامل کودکان ناشی از ازدواج زنان ایرانی با مردان خارجی نمی‌دانند. متاسفانه طبق بخشنامه‌های شورای امنیت، تأکید بر تفسیر دوم از ماده به منظور کاهش اعطای تابعیت ایرانی به این قبیل افراد وجود دارد که رویه دادگاه‌ها و ادارات ثبت‌احوال نیز منطبق با آن است. هرچند این رویه با توجه به افزایش ورود مهاجران غیرقانونی به کشور قابل درک است اما متاسفانه منطبق با منافع این کودکان و حتی جامعه نیست. سیل عظیم کودکان متولد در این سرزمین از مادران ایرانی و پدران خارجی که نه‌تنها ایرانی محسوب نمی‌شوند بلکه گویی به هیچ‌جا تعلق ندارند و مشکلات عدیده‌شان از جمله محرومیت این کودکان از هویت، حق تحصیل، بیمه، تأمین اجتماعی و به کارگیری این کودکان برای تکدی‌گری و مشاغل پست اجتماعی حاصل این بلاتکلیفی است. درواقع از آنجایی که طبق بند ۵ ماده ۹۷۶ قانون مدنی، کسانی که در ایران از پدران خارجی به‌وجود آمده‌اند پس از رسیدن به ۱۸ سالگی در صورت اقامت بیش از یک‌سال در ایران می‌توانند تابعیت ایرانی کسب کنند، یعنی تا ۱۸ سالگی این کودکان همچنان در این بلاتکلیفی به‌سر می‌برند.

ماده‌واحده تعیین تکلیف تابعیت فرزندان حاصل از ازدواج زنان ایرانی و مردان خارجی مصوب ۱۳۸۵ نیز نه‌تنها تابعیت ایرانی به این کودکان اعطا نکرده بلکه تا قبل از ۱۸ سالگی هیچ تدبیر حمایتی پیش‌بینی نکرده است. لایحه مطروحه در سال ۹۰ نیز که در صورت اخذ مجوز ازدواج والدین از مراجع ذیصلاح، کودکان آنان را ایرانی محسوب می‌کرد نیز در کمیسیون حقوقی و قضایی مجلس به لحاظ ملاحظات سیاسی و امنیتی رد شد. رشد جمعیت، افزایش بزهکاری، نابسامانی خانواده‌ها و کاهش امنیت اجتماعی و... از دلایل این تصمیم عنوان شده است. مشکل بی‌تابعیتی این کودکان همچنان باقی است و تبعات سنگینی از جهت جرایم و اشتغال و ازدواج غیرقانونی به‌طور مداوم بر جامعه وارد می‌کند و امکان تقلب به قانون نیز افزایش یافته است. در این راستا و با توجه به حساسیت‌های ایجاد شده اخیرا قائم‌مقام وزیر آموزش‌وپرورش در امور بین‌الملل از ثبت‌نام دانش‌آموزان فاقد شناسنامه در کشور خبر داد. معاونت امور زنان و خانواده رئیس‌جمهوری نیز در آخرین گزارش منتشره خود از تلاش این مرکز برای حل این مسأله خبر داد.

امید است با توجه به تبعات این بی‌هویتی به جای رها کردن این کودکان اقداماتی از این دست، آغازگر نگاه جدی‌تر قانون‌گذار و مسئولان مربوطه به موضوع باشد.

پذیرش آگهی‌های روزنامه شهروند: ۴۴۹۵۶۲۰۰-۲

آگهی

به استناد رونوشت سند شماره ۴۱۷۱۰ مورخ ۹۳/۷/۳۰ دفترخانه اسناد رسمی شماره ۷۱۴ تهران، آقای حمید معرفاوی به شماره ملی ۵۸۵۹۷۹۸۵۹۸ مالکیت تمامی ششدانگ شناور یدک‌کش سعید ۱۴ به شماره ثبت ۱۱۵۳ مرکز را به آقایان محمد سعید عساکره به شماره ملی ۱۸۹۸۷۲۷۲۹۵ به نسبت چهار و نیم دانگ و علیرضا شرف به شماره ملی ۳۳۹۱۵۰۷۱۴۴ به نسبت یک و نیم دانگ مشاع انتقال قطعی داده است.

مراتب به موجب ماده ۲۵ قانون دریایی ایران آگهی می‌گردد.

سازمان بنادر و دریانوردی م الف ۲۹۵۹

آگهی مناقصه فراخوان عمومی دو مرحله ای

نوبت دوم

شرکت پالایش نفت کرمانشاه (سهامی عام)

شماره مناقصه: RKP-7700152653-KM/MD

شرکت پالایش نفت کرمانشاه در نظر دارد یک قلم کالا را با مشخصات و شرایط کلی مندرج در اسناد مناقصه مربوطه از تامین کنندگان ذیصلاح خریداری نماید.

۱- **نام و نشانی مناقصه گزار:** شرکت پالایش نفت کرمانشاه واقع در بلوار شهید دکتر بهشتی روبروی پارک شاهد، اداره بازرگانی، **تلفن ۳۱۴۹۷۵۹۸-۰۸۳ و فاکس: ۳۸۳۶۲۳۳۶-۰۸۳**

۲- **نوع ،کمیت و کیفیت کالا:** خرید سیلندر هیدروژن بدون درز پرتابل ، شرح کامل در آدرس اینترنتی **www.korc.ir** قید شده است.

۳- **نوع ومبلغ تضمین ضمانتنامه بانکی:** به مبلغ ۲۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال یا واریز وجه نقد.

۴- **محل، زمان و مهلت دریافت اسناد:** اداره بازرگانی ۲۰ روز بعد از چاپ آگهی نوبت دوم تا تاریخ ۹۳/۹/۵.

۵- **زمان بازگشایی پیشنهاد فنی:** ۹۳/۹/۱۱ و زمان بازگشایی پاکت مالی حداکثر تا تاریخ ۹۳/۱۰/۹.

۶- شرکت پالایش نفت کرمانشاه در رد یا قبول هر یک یا تمام پیشنهادات بدون آنکه محتاج به ذکر دلیل باشد مختار است.

روابط عمومی شرکت پالایش نفت کرمانشاه